

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 6. Patris Malagolæ Dominicani Theses contra Cleri Gallicani articulos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

natione constituti exuat, & Sedem Apo-
 stolicam labefactet. Eamdem quoque præ-
 ter alios quamplurimos solidissime im-
 pugnavat Cardinalis Sfondrati in sua
Gallia vindicata, ac derique in omnibus
 Hispanicis, Germanis, & Italis Colle-
 giis atque Academijs Gallicæ propo-
 sitiones non fegniore Zelo passim fuerunt
 impugnatæ, quam ab aliquibus in Fran-
 cia propugnatæ, quamvis nostro ævo
 etiam extra Gallias non sine applausu
 adoptentur.

§. VI.

*Patris Malagolæ Dominicani Theses
 contra Cleri Gallicani articulos.*

Eodem hoc anno Pater Franciscus
 Malagola ex Ordine FF. Prædica-
 torum Sorbonæ Baccalaureus Parisiis
 in suo Collegio Theses propugnabat qua-
 tuor Cleri Gallicani articulis adversas:
 Id jamjam adeo piaculare erat, ut Sor-
 bonæ Doctores novæ doctrinæ addicti
 ad arma conclamarent, frigescente ta-
 men adhuc Curix Senatû, fors, quod
 domesticæ concertationis libertatem a-
 dimere nollet, vel quod Author minori
 valeret gratia: Cum autem Sorbonæ
 Doctores doctrinam in Dominicani libro
 contentam palam impugnare auderent,
 Facultatis Syndicus Edmundus Pirotus
 sal-

Sæc. XVII.
 A. C. 1682.

Argentré
 Coll. Jud.
 t. 3. p. 14.

Sæc. XVII. saltem dedicationis inscriptionem fugam
A. C. 1682. gillare aggressus est: Igitur die quarta
 Novembris in publicis Sorbonæ comitiis exposuit, quod Malagola suum librum nuncupavit D. Petro tanquam Dei Vicario cum hac inscriptione: *Omnia liganti & solventi super terram & in cælis, id est, tenenti apicem utriusque potestatis, insolitum id autem foret, eoquod Christi quidem, quatenus homo non est ubique, Vicarius passim nuncupetur Pontifex, non autem Dei, qui ubique est, nec ullo vices gerente indiget, Vicarius appellari possit; de cetero tamen ipse de nomine litem facere non intenderet, cum quicquid Christi est, hoc & pro Divini suppositi ratione Dei esse intelligatur, merito autem Malagola carpendus sit ob apposita hæc verba: omnia liganti &c. & propter additam epigraphen, qua se Inquisitionis sacræ Equitem nominasset. Insuper Syndicus retulit, quod Malagola a P. Dominico Tabault Priore, & Chauffemero Exprovinciali admonitus, ut thesis suæ titulum emendaret, ipse de eo apposito ac de perturbata Domus pace se quidem dolere, a doctrinæ tamen exhibitæ veritate haud posse recedere asseruerit, sed constanter defenderit, quod *Papa altum habeat in temporalia æque ac in sacra dominium, eique quilibet Rex utroque**

roque ex capite subdatur: cum autem ei-
dem Syndicus opponeret, hanc doctrinam esse contrariam Facultatis Decreto, quod ipse toties juramento firmasset, ipse subridens responderit, se Tolosæ ad Inquisitoris Ordinem promotum fuisse, ac sanctiore juramento adstrictum, ut Pontificis auctoritatem propugnaret. Ad hæc Syndicus hanc revocationis formulam Dominicano proposuit: *Profiteor titulum meæ Theseos Pontificiam auctoritatem ita extollere in Petro, ut teneat apicem utriusque potestatis, non alio esse pacto intelligendam, nec alio recte defendi posse, quam si de iis locis sermo sit, ubi summus Pontifex ditionem habeat temporalem, alibi quippe agnosco lubens Reges supremos soli Deo subesse suis in temporalibus, nec in illos eatenus ullum jus esse summo Pontifici, quo vel eos Regnis suis spoliare valeat, vel eorum subditos, Sacramento fidei, quo erga ipsos vincti sunt, ulla in occasione solvere.*

Sæc. XVII.
A. C. 1682.

Renuente autem Malagola huic formulæ subscribere, atque D. Thomæ Auctoritatem obtendente, Syndicus coram Facultatis Doctoribus exposuit, quod hic non agatur de doctrina D. Thomæ, cum duntaxat loquatur de iis Provinciis, ubi Papa simul est Dominus temporalis, aliunde vero sententia D. Thomæ non sit quasi fidei norma, sed
atten-

In 2. d. 44.
q. 2, a. 1.
ad 2.

Sæc. XVII. attendendum sit Facultatis decretum,
A. C. 1682. vi cuius sententia de duplici hac Pon-
 tificis potestate jam in P. Sanctarello
 olim damnata fuisset, nunc vero sum-
 mopere Sorbonæ injuriosum foret, si
 hæc Thesis jamjam in Italiam missa, cre-
 deretur veluti Parisiis annuente Facul-
 tate promulgata. Percepta Syndici re-
 latione Facultas Dominicanum vocari
 iussit, eique injunxit, ut juxta Facul-
 tatis decreta profiteretur, Reges su-
 premos soli Deo in temporalibus esse
 subjectos: respondente autem Malagola,
 Decreta Facultatis non esse vere decre-
 ta, utpote Patrum doctrinæ adversa,
 Facultas ex quorundam Doctorum ju-
 dicio hanc censuram contra ejus The-
 sin die septima Decembris pronuntia-
 vit: „Doctrinam hanc, qua Malagola
 „Baccalaureus verba Christi potestatem
 „ligandi & solvendi Petro & successori-
 „bus ejus tradentis explicat de utraque
 „sæculari & Ecclesiastica, declaravit in
 „idem incidere cum ea, quam olim in
 „Sanctarello facultas ipsa damnavit,
 „eamque jam totidem nominibus dam-
 „nandam censuit tanquam novam, fal-
 „sam, erroneam, verbo Dei contra-
 „riam, Pontificiæ dignitati odium con-
 „ciliantem, schismati occasionem præ-
 „bentem, supremæ Regum auctoritati
 „a Deo solo dependenti derogantem,
 „Prin-

„Principum infidelium & hæreticorum Sæc. XVII.
 „conversionem impediendam, pacis pu- A. C. 1682.
 „blicæ perturbativam, Regnorum, sta-
 „tuum; Rerumque publicarum everfi-
 „yam, subditos ab obedientia & sub-
 „jectione avocantem, & ad factiones,
 „Rebelliones, seditiones, & Principum
 „parricidia excitantem. Nec intendit
 „facultas probare alia omnia, quæ in
 „Theosophia titulo habentur, in quo
 „nimirum quædam sunt sacræ Scripturæ
 „dicta S. Petro, seu successoribus ejus
 „a respondente baccalaureo accommo-
 „data, quorum accommodatio non
 „probe intellecta decretis facultatis offi-
 „ceret. Ipsum vero fratrem Malagolam
 „ab ordine Theologico penitus proscri-
 „psit, & e baccalaureorum suorum albo
 „expunxit tanquam perjurum, seu in-
 „fracti, quod non semel, ipso in facul-
 „tatis aditu & in actuum celebratione
 „præstiterat, Sacramenti reum, contu-
 „meliosum in regiam Majestatem, Fa-
 „cultatis & decretorum ab illa sancito-
 „rum perficacem contemptorem, atque,
 „ut iudicium hoc solemnius evadat, cen-
 „suram cudendam decrevit, eamque
 „typis excudi, publicique juris fieri vo-
 „luit simul cum censura Sanctarelli,
 „quam repetiit, ac renovavit. „

„Cæterum cum totum hoc nego-
 „tium inde natum intelligeret, quod
 „Hist. Eccles. Tom. LXV. C „ti-

Sæc. XVII. „titulus Theseos non fuisset, prius-
 A. C. 1682. „quam prælo mandaretur, patefactus
 „Syndico, qui eum haud dubie nun-
 „quam tulisset; ne quid deinceps simile
 „contingat, iussit ut antequam These-
 „ullæ in lucem edantur, titulus dedi-
 „cationis ad apicem & epigraphe, una-
 „cum positionibus, seu assertionibus
 „offerantur Syndico, nec quidquam
 „publice prodeat quin ab eo lectum sit
 „& probatum.

„Dum nihil ad Reipublicæ Christia-
 „næ tranquillitatem magis conferat,
 „quam ut facta sit & tecta utraq; au-
 „thoritas, Regia simul & Pontificia hoc
 „Christi mandato religiose servato, red-
 „dite quæ Cæsaris, & quæ sunt Dei Deo;
 „tum merito sacra facultas theologica
 „Parisiensis pro ea qua semper fuit ad
 „fovendam Ecclesiæ pacem voluntate
 „ac vigilantia nihil habuisse videtur an-
 „tiquius, quam ut ea damnaret dog-
 „mata, quæ alterutri potestati quod
 „suum est, inviderent, hinc in Luthe-
 „ranos, & in Antonium de Dominis
 „Pontificiam, Regiam in Sanctarellum
 „& alios vindicavit, docet in Luthera-
 „nos unum esse jure divino summum in
 „Ecclesia militante Pontificem, cui om-
 „nes Christiani parere tenentur. In An-
 „tonium de Dominis Romanam Eccle-
 „siam jure divino auctoritatem habere
 „in

„in alias Ecclesias; & esse in summo Sæc. XVII.
 „Pontifice primatum jurisdictionis Pe- A. C. 1682.
 „tri, cui solus ille eatenus succedit, a
 „Christo collatum. Adversus Sanctarel-
 „lum, supremam Regum authoritatem a
 „Deo solo dependere, quorum in tempo-
 „ralium dominium nemo jus ullum sibi
 „possit arrogare. Hocque postremum
 „Caput ea sæpe repetiit, imprimis in
 „illa solemnè declaratione Regi christia-
 „nissimo oblata An. 1663. qua sese sem-
 „per obtulisse ait iis etiam, qui jus ali-
 „quod vel indirectum in Regis christia-
 „nissimi temporalia summo Pontifici ad-
 „scriberent. „

„Est vero quod doleat facultas an-
 „tiquam suam illo momento doctrinam,
 „a qua nunquam sese recessuram esse, illo
 „in publico instrumento est professæ, ab
 „uno e suis & suo quasi in sinu oppu-
 „gnari hoc ipso, cui fidem ea obstrinxit
 „Regnante Ludovico Magno, Regum
 „omnium potentissimo, & de fide Ca-
 „tholica optime merito. „

„Nimirum frater Franciscus Mala-
 „gola Prædicator Italus, primi Ordinis
 „Baccalaureus, ab ipsis suis fratribus
 „conventus Parisiensis Prædicatoribus
 „improbatus, & ad facultatem de-
 „latus, sua in thesi, quam sancto
 „Petro dicabat, præter titulum
 „quem publicum esse voluit, habuit &

Sæc. XVII., occultum alterum, in quo utriusque
 A. C. 1682., potestatis Ecclesiasticæ & sæcularis apicem sancto Petro adscribebat, & de
 „ hac duplici autoritate ligandi & sol-
 „ vendi potestatem explicabat his voci-
 „ bus, quibus suum claudebat elogium,
 „ omnia liganti & solventi super terram
 „ & in cælis, id est, tenenti apicem
 „ utriusque potestatis. Rem non nisi
 „ actu jam celebrato accepit facul-
 „ tas ex M. Edmundo Pirot Syndico
 „ suo frequentibus comitiis ordina-
 „ riis, post missam de sancto spiritu, pro-
 „ more habitis die quarta Novembris
 „ An. 1682. cujus audita relatione reum
 „ quoque audire voluit, qui pertinaci-
 „ ter coram toto conventu titulo suo
 „ stetit, explicare pergens, ut scripse-
 „ rat, potestatem ligandi & solvendi Pe-
 „ tro a Christo traditam de utraque po-
 „ testate spiritali & temporali. Cumque
 „ hoc ipsum esse deprehensum sit, quod
 „ olim in Sanctarello damnatum fue-
 „ rat, cujus in quibusdam capitibus col-
 „ lectis, & censura proscriptis, ultimum
 „ istud habeatur, quod ille explicaret
 „ verba Christi, quodcumque ligaveris
 „ super terram & non tantum de pote-
 „ state spiritali, sed etiam de temporali.
 „ Facultas id iisdem nominibus in fratre
 „ Malagola percutiendum censuit, qui-
 „ bus & olim ipsa percusserat in Sancta-
 „ rello,

„rello, censuramque Sanctarelli quam **Sæc. XVII.**
 „repetiit ac revocavit, ad verbum se- **A. C. 1682.**
 „cuta, doctrinam hanc, quæ potestatem
 „ligandi & solvendi interpretatur de
 „utraque potestate spiritali & temporali,
 „improbavit & damnavit, tanquam no-
 „vam, falsam, erroneam, verbo Dei con-
 „trariam, Pontificiæ dignitati odium
 „conciliantem, schismati occasionem
 „præbentem, supremæ Regum autho-
 „ritati a Deo solo dependenti derogan-
 „tem, Principem infidelium & hæreti-
 „corum conversionem impediens, pa-
 „cis publicæ perturbativam, Regnorum,
 „Statuum, rerumque publicarum ever-
 „sivam, subditos ab obedientia & sub-
 „jectione avocantem, & ad factiones,
 „rebelliones, seditiones, & Principum
 „parricidia excitantem.

„Ipsam vero Fratrem Malagola, qui
 „doctrinam hanc in Sanctarello proscri-
 „ptam rursus excitare molitus est, tan-
 „quam perjurum, seu infracti, quod non
 „semel in ipso facultatis aditu & in
 „actu suorum celebratione præstite-
 „rat, Sacramenti reum, contumeliosum
 „in Regiam majestatem, facultati &
 „Decretorum ab illa sancitorum perfu-
 „dum contemptorem, e baccalaureo-
 „rum albo expunxit, eum nunquam
 „postea numerari voluit inter suos, ejus-
 „que nomen ubicunque legi posset suis

Sæc. XVII. „in tabulis, aut commentariis eradi
 A.C. 1682. „jussit: Censuram ipsius cum censura
 „Sanctarelli, quamprimum typis ex-
 „cudi publicisque juris fieri mandavit.

§. VII.

*Felicis Buchy theses pro Cleri Galli-
 cani doctrina.*

*Hode loc. cit.
 Bibl. Carmel.
 t. I. p. 466.*

Haud minores tumultus Romæ con-
 citabat Felix Buy alias Buhy Gal-
 lus, Cabillonensis Carmelita ac Sorbonæ
 Doctor: Hic jam anno priori die quarta
 Decembris omnium primus Præside
 Magistro Joanne Gerbailio per sex ho-
 ras in publica disputatione Cleri Gal-
 licani propositiones sustinuit, ac præci-
 pue Parisiis has theses propugnavit: *le-
 gibus Ecclesiasticis Papam esse subiectum;
 eum nec semper dispensare posse in Canonibus,
 nec ab eo Reges deponi, nec imponi tribu-
 tum Clerico Gallicano posse: Episcopos
 suam jurisdictionem habere a Deo, Facul-
 tatem Theologicam Parisiensem parum cau-
 rare, utrum Papa sit infallibilis, aut supra
 Concilium, ac denique jus Regalium non
 esse usurpationem nec chymeram.* Hæ The-
 ses missæ fuerunt Romam unacum de-
 fendentis responsionibus, quæ adhuc
 magis Romanam Curiam offendebant,
 quam ipsæ theses. Paulopost Lubelli-
 nio Carmelitarum Maubertinorum Priori